

→ Vervolg van pagina 7

Vier biologische tests

Kanker eerder opsporen

Artsen en therapeuten die natuurgeneeswijzen toepassen, gebruiken diverse biologische tests die het mogelijk maken om kanker al in een vroegtijdig stadium op te sporen. Natuurarts Robert Gorter licht de mogelijkheden toe.

1. De optische erythrocytentest volgens Linke

Rode bloedlichaampjes ofwel erythrocyten werken als stofzuiger: zij binden aan hun oppervlak grote eiwitten. Ze kunnen níet onder een gewone (in de reguliere geneeskunde gebruikelijke) lichtmicroscopie zichtbaar worden gemaakt, maar wél onder een fasencontrastmicroscopie, elektronenmicroscopie of donkerveldmicroscopie. Bij allergieën, reuma en kanker vertonen de randen van de rode bloedlichaampjes karakteristieke afwijkingen, zo ontdekte professor Linke. Op die manier zou kanker al in een zeer vroegtijdig stadium ontdekt kunnen worden, al tekende Linke er zelf bij aan dat voor een betrouwbare interpretatie van de testuitslag veel ervaring nodig is.

2. De hydroxyprolinetest volgens Neunhoeffer

Bij kanker ontstaan abnormale eiwitten en abnormale cellen, die onder meer in de urine zijn aan te tonen. Via de hydroxyprolinetest (hydroxyproline is een afbraakproduct dat via de urine wordt uitgescheiden) van professor

Neunhoeffer is kanker in een vroegtijdig stadium op te sporen. Echter alleen door ervaren deskundigen. Bovendien is het belangrijk dat de afgenomen urine op een juiste manier wordt behandeld. Dat luistert bij deze test zeer nauw. Zo moet de urine meteen gekoeld (4-8 °C) worden en daarna per expresse naar het onderzoekslaboratorium worden gestuurd. Gebeurt dat niet, dan kan dat leiden tot bacteriële verontreiniging en een foutief testresultaat.

3. De donkerveldmicroscopie

Met een donkerveldmicroscopie is een directe analyse mogelijk van een 'verse' druppel levend bloed. Een ervaren arts kan aan de vormen en aan de beweeglijkheid van de bloedcellen onder de donkerveldmicroscopie meteen zien of er sprake is van kanker. Ter vergelijking: met een gewone lichtmicroscopie wordt alleen al afgenomen 'oud' bloed bekeken; dat bloed wordt altijd ingedroogd op een objectglaasje.

4. De bloedkristallisatietest

Afhankelijk van de samenstelling van het bloed, kunnen bij de stolling ofwel kristallisatie allerlei verschillende vormen ontstaan. Een zeer ervaren arts kan met een elektronen- of donkerveldmicroscopie, die vormen in verband brengen met kanker of andere chronische aandoeningen.

Robert Gorter is natuurarts in Keulen en hoogleraar interne geneeskunde aan de universiteit van Witten/Herdecke (Duitsland) en San Francisco (VS). "Voor een juiste interpretatie van de donkerveldmicroscopie moet je een beetje intuïtief zijn en dat maakt deze test naar mijn gevoel minder betrouwbaar om kanker op te sporen. Daardoor heeft deze test ook nooit een algemene erkenning gekregen. Wat dat betreft zijn de optische erythrocytentest volgens Linke en de hydroxyprolinetest vol-

gens Neunhoeffer meer geaccepteerd, omdat je die kunt objectiveren. Verschillende artsen en laboratoria werken daar op precies dezelfde manier mee. Hetzelfde geldt voor de bloedkristallisatietest. Die toont in een zeer vroegtijdig stadium, soms al jaren eerder dan met een reguliere diagnose, de aanwezigheid van kanker aan in het bloed. Bovendien geeft deze test een helder beeld van de lichamelijke afweer. Zo kun je met de bloedkristallisatietest snel zien hoe het is gesteld met de afweer in de verschillende orgaan-systemen, zoals de immuunafweer in de longen, de nieren, de prostaat en de borsten van een vrouw."

'Bij verhoogd kankerrisico'

Voor een vroegtijdige opsporing van kanker zegt Gorter te kiezen voor de bloedkristallisatietest óf de optische erythrocytentest volgens Linke. "Voor een bloedkristallisatietest, die eigenlijk afkomstig is uit de antroposofische geneeskunde, kun je in Nederland terecht bij vrijwel elke antroposofische arts of arts voor natuurgeneeskunde. Deze test wordt onder meer uitgevoerd door het Louis Bolkinstituut in Driebergen. Ook de optische erythrocytentest volgens Linke is, zeker in de grensgebieden van Nederland, een mogelijkheid."

Volgens Gorter kunnen deze biologische tests vaak goed aangeven in hoeverre mensen een verhoogd risico hebben om kanker te krijgen, als er in hun familie al kanker voorkomt. Zeker wanneer het om borstkanker gaat. Hoe vaak? "Als alles in orde is, eenmaal per jaar of eenmaal in de twee jaar. Maar zodra er ook maar de geringste afwijking wordt gevonden, zou ik dat liever twee keer per jaar doen. Want je kunt ook heel goed een eventuele af- of toename van de tumoractiviteiten zien. En dus ook goed het effect van een antitumortherapie volgen."